

ΟΙ ΓΑΤΕΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗΣ - KEDI

Σκηνοθεσία: Τσέιντα Τορούν
Πρωταγωνιστούν... οι γάτες:

Bengu - Η ερωμένη

Aslan Parçasi - Ο κυνηγός

Psikopat - Η ψυχοπαθής

Duman - Ο τζέντλεμαν

Deniz - Ο υπέρ-κοινωνικός

Sarı - Η καταφερτζού

Gamsiz - Ο «παίχτης»

Χώρα: Τουρκία, ΗΠΑ (Εγχρωμη)

Διάρκεια: 79'

Πρώτη προβολή: 6.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: 8.15 μ.μ.

Τρίτη προβολή: 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις:

- Critics' Choice Documentary Awards 2017 2 Βραβεία, Καλύτερου Ντοκιμαντέρ και Καλύτερων ζώων (οι γάτες) σε ντοκιμαντέρ.

- Sidewalk Film Festival 2016 Βραβείο Κριτικής Επιτροπής για καλύτερη οικογενειακή ταινία στην Ceyda Torun
-Ακόμη 4 Υποψηφιότητες

Η καθημερινότητα της τούρκικης μεγαλούπολης μέσα από την ιστορία μερικών από τις γάτες της. Κινηματογραφικό Επίτευγμα!

Ένα πρωτότυπο εθνογραφικό ντοκιμαντέρ με αφηγηματικές ιδέες, έμμεσο κοινωνικό σχολιασμό και αμίμητους... πρωταγωνιστές. Η ταινία συνθέτει μια πολύβουη, αντιφατική και διαρκώς μεταβαλλόμενη ανθρώπινη τοιχογραφία.

Ποιος μπορεί πραγματικά να αντισταθεί σε μια ταινία με τετράποδους, χνουδωτούς πρωταγωνιστές; Εμείς σίγουρα όχι! Εμείς έχουμε ήδη παραδοθεί!

Η ταινία που εντυπωσιάζει όπου κι αν προβάλλεται, ακολουθεί 7 διαφορετικούς γατο-χαρακτήρες στις περιπλανήσεις τους στα σοκάκια, τις αγορές, το λιμάνι, τις ταράτσες, στην Κωνσταντινούπολη και τον Βόσπορο.

Μέσα από τις ιστορίες αυτών των εντελώς διαφορετικών 7 γάτο-προσωποποιήτων, αλλά και των ανθρώπων που έρχονται σε επαφή μαζί τους, «Οι Γάτες της Κωνσταντινούπολης» σκιαγραφούν ένα κοντινό, γεμάτο ζεστασιά πορτραίτο της Πόλης.

Ακόμη και όσοι επισκέπτες της δεν έχουν μαγευτεί από την ιδιαίτερη γοητεία της Κωνσταντινούπολης, εντελώς διαφορετική από τα ορθολογικά βορειοευρωπαϊκά στερεότυπα, παραδέχονται πως αυτή η χαοτική μεγαλούπολη διαθέτει προσωπικότητα, χαρακτήρα και ιστορική συνείδηση. Η σπουδασμένη στις ΗΠΑ Τουρκάλα Τσεϊντά Τορούν επιχειρεί να σκετασθύν ένα διαφορετικό –απ' όσα έχουμε δει μέχρι τώρα– κινηματογραφικό πορτρέτο της γενέτειράς της, προσεγγίζοντας την καθημερινότητα της πάλαι ποτέ βυζαντινής πρωτεύουσας μέσα από ένα... απροσδόκητο σήμα κατατεθέν της. Αναπόσπαστο κομμάτι της εικόνας της (και της ψυχής της), οι αμέτρητες γάτες της πόλης έχουν ισάριθμες ενδιαφέρουσες ιστορίες να αφηγηθούν, και η Τορούν είναι εκεί για να τις ακούσει. Ιστορίες επιβίωσης, αρμονικής συμβίωσης, έρωτα, φιλίας και σκληρής αντιπαράθεσης, όπως και ιστορίες που αφορούν τον τρόπο με τον οποίο οι άνθρωποι συμπεριφέρονται στους τετράποδους «συγκατοίκους» τους, τη φύση και τους άλλους ανθρώπους. Η πρώτη επιτυχημένη κίνηση της Τορούν είναι η εξαιρετική επιλο-

γή... πρωταγωνιστών. Πρόκειται για επτά γάτες οι οποίες αναδεικνύονται σε επτά μοναδικούς χαρακτήρες με πεδίο δράσης επτά διαφορετικές συνοικίες. Άλλος τζέντλεμαν και άλλος γεννημένος κυνηγός, η καταφερτζού Σάρι και η ερωτική Μπενγκκού, με τους δρόμους του Καρακί, τα μαγαζιά του Γαλατά και τα μπαλκόνια του Νισάντασι να τους προσφέρουν ένα συναρπαστικό, ελάχιστα φολκλορικό ντεκόρ για τις απολαυστικές περιπέτειές τους. Με εύρυθμο μοντάζ, κινητικότατη κάμερα και πολυδιάστατο σχολιασμό (εξομολογητικός, περιγραφικός, συγκινητικός...) όλων εκείνων που τις φροντίζουν ή απλώς τις παρατηρούν, οι γάτες και οι ιστορίες τους δίνουν στην τουρκική κοινωνία τη δυνατότητα να αποκαλύψει έμμεσα, μα τόσο γλαφυρά και τόσο πρωτότυπα, πολλές από τις μισοκρυμμένες λεπτομέρειές της, συνθέτοντας έτσι μια πολύβουη, αντιφατική και διαρκώς μεταβαλλόμενη ανθρώπινη τοιχογραφία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Οι γάτες και οι ακαταμάχητες τσαχπινιές τους είναι από τα πιο δημοφιλή πράγματα που κυκλοφορούν στο internet – και τα εκατομμύρια χτυπήματα που κερδίζουν τα κάθε λογής γατοβίντεο στο youtube το αποδεικνύουν περίτρανα!

Είναι λοιπόν άξιο απορίας που δεν υπάρχουν περισσότερες ταινίες με πρωταγωνιστές γάτες – και όσες σχετικές ταινίες μυθοπλασίας έχουν δει το φως της μεγάλης οθόνης δεν έχουν πάρει ακριβώς εύσημα ποιότητας (βλέπε: «Garfield», «Cats & Dogs», «Εννιά Ζωές»).

Αυτό ίσως σκέφτηκε και η δημιουργός του «Kedi», Τσεϊντά Τορούν, και αποφάσισε να γυρίσει ένα ντοκιμαντέρ με πρωταγωνιστές τους αιλουροειδείς κατοίκους της Κωνσταντινούπολης, και συγκεκριμένα επτά αδέσποτους χνουδωτούς σταρ, το οποίο περιστρέφεται γύρω από τη ζωή τους, αλλά και την επήρσή που ασκούν στους δίποδους κατοίκους της πόλης.

Σύμφωνα με την περιγραφή της ταινίας, εκατοντάδες χιλιάδες γάτες περιφέρονται ελεύθερα στη μητρόπολη της Κωνσταντινούπολης. Για χιλιάδες χρόνια, μπαϊνοβγαίνουν στις ζωές των ανθρώπων, αποτελώντας ένα σημαντικό κομμάτι της καθημερινότητας για τις κοινότητες της πόλης. Χωρίς ιδιοκτήτες, τα ζώα αυτά ζουν ανάμεσα σε δύο κόσμους, ούτε ακριβώς άγρια ούτε ακριβώς εξημερωμένα – και δίνουν χαρά και σκοπό στους ανθρώπους που αποφασίζουν να υιοθετήσουν. Στην Κωνσταντινούπολη, οι γάτες αποτελούν καθρέφτη των ανθρώπων, επιτρέποντάς τους να στοχάζονται πάνω στις ζωές τους με μοναδικό τρόπο.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΠΑΤΣΑΒΟΣ

...Η σκηνοθέτις Τσεϊντά Τορούν (Ceyda Torun) και ο διευθυντής φωτογραφίας Σάρλυ Βούπερμαν (Charlie Wuppermann) ταξίδεψαν στην Κωνσταντινούπολη για να κινηματογραφήσουν τις γάτες οι ίδιοι, χωρίς να γνωρίζουν αν θα καταφέρουν να αποθανάτισουν την αίσθηση του τι σημαίνει να είσαι γάτα στην Κωνσταντινούπολη.

Μαζί με συνεργάτες που έκαναν έρευνα τοπικά, μάζεψαν ιστορίες και αναζήτησαν ανθρώπους που έμοιαζε να έχουν εκτεταμένη επαφή με τις γάτες της γειτονιάς τους και γνώριζαν ποιες είναι οι κυρίαρχες προσωπικότητες, ποιο είναι παιδί ποιας, ποια γάτα κλέβει τον ψαρά και ποια μπαίνει στο σπίτι της γειτόνισσας κρυφά. Οι ιστορίες που άκουσαν τους κίνησαν περαιτέρω το ενδιαφέρον να κινηματογραφήσουν αυτά τα μοναδικά ζώα σε δράση. Στην προσπάθειά τους να έρθουν όσο πιο κοντά γίνεται στις γάτες, οι δημιουργοί της ταινίας πειραματίστηκαν

και σχεδίασαν διάφορες «γατο-κάμερες» και με αυτές ακολούθησαν τις γάτες σε σκοτεινά σοκάκια κι έρημα υπόγεια, πέταξαν drones πάνω από τις στέγες της πόλης και πήραν τις γάτες στο κατόπι για να αποκτήσουν την οπτική τους όταν περιδιαβαίνουν την πόλη.

Χρειάστηκε μεγάλη αφοσίωση. Έπρεπε να επιστρέφουν κάθε μέρα και να κινηματογραφούν τις ίδιες γάτες και τους μοναδικούς τους χαρακτήρες, καθώς και την αλληλεπίδρασή τους με τις κοινότητες στις οποίες κατοικούν.

Μετά από περίπου δύο μήνες γυρισμάτων η Τορούν και ο μοντέρ Μο Στόμπτε άρχισαν να δίνουν μορφή στην ιστορία της κάθε γάτας ξεχωριστά, προσπαθώντας να εντοπίσουν την διαφορετικότητά τους και να τις αφήσουν να «διηγηθούν» τις ιστορίες τους. **Ο σκοπός ήταν μέσα από επιλεγμένες γατο-ιστορίες, να δημιουργήσουν μια στοχαστική ταινία με θέμα την αγάπη, την απώλεια, την χαρά, τη μοναξιά, αλλά και την συντροφικότητα.**

«Μεγάλωσα στην Κωνσταντινούπολη μέχρι τα έντεκά μου χρόνια και πιστεύω ότι τα παιδικά μου χρόνια θα ήταν απείρως πιο μοναχικά αν δεν υπήρχαν οι γάτες. Και σίγουρα χωρίς αυτές δεν θα ήμουν ο άνθρωπος που είμαι σήμερα. Κάθε χρόνο όταν επέστρεφα στην πόλη, την έβλεπα ν' αλλάζει σε όλα εκτός από τις γάτες, που ήταν το ένα μοναδικό σταθερό στοιχείο της, είχαν γίνει συνώνυμες με την ίδια την Πόλη και αποτελούσαν την ψυχή της. Αυτή η ταινία είναι κατά ένα τρόπο μια ερωτική επιστολή σε αυτές τις γάτες και την Πόλη που αλλάζει με απρόβλεπτους τρόπους. Όταν ξεκίνησα να κάνω την ταινία είχα πολλές ιδέες σχετικά με το πώς έπρεπε να γίνει. Ήθελα να παρουσιάσω την Κωνσταντινούπολη με έναν διαφορετικό τρόπο απ' αυτόν των τουριστικών οδηγών και των πρωτοεσλίδων. Ήθελα να αγγίξω κάποια φιλοσοφικά θέματα και να σας προτρέψω (τους θεατές) να σκεφτείτε την σχέση σας με τις γάτες, την φύση και τους άλλους ανθρώπους. Ελπίζω «Οι Γάτες της Κωνσταντινούπολης» να είναι μια εμπειρία για εσάς που θα γεννήσει την επιθυμία να χαϊδέψετε μια γάτα και να επισκεφτείτε την Κωνσταντινούπολη.» - Σαϊντά Τορούν

ΓΙΩΡΓΟΣ ΡΟΥΣΣΟΣ (15-11-2017)

Ανάμεσα σε ντοκιμαντέρ και μυθοπλασία, οι Γάτες της Κωνσταντινούπολης είναι ένα πρωτότυπο, συγκινητικό, αστείο και ενίοτε συναρπαστικό χρονικό της ψυχής των αδέσποτων αιλουροειδών της Πόλης, που παρακολουθεί επτά διαφορετικούς γατο-τύπους στην καθημερινή περιήγησή τους στους δρόμους, στις αυλές και στις ταρατσές, να ελίσσονται και να εταίπουν, να δανείζουν τον χρόνο τους στους ανθρώπους, χωρίς όμως να παραδίδονται ποτέ σε αυτούς. Ειδικά στα κοντινά πλάνα που κάνει η σκηνοθέτις στις γοητευτικές πρωταγωνίστριες ακόμη και ο πιο άσχετος κατανοεί πως αυτά τα τόσο οικεία πλάσματα διαθέτουν μια απόκοσμη μοναξιά, σαν εξωγήινες ντίβες που προσγειώθηκαν κατά λάθος στα μέρη μας και προσαρμόστηκαν έξοχα για να επιζήσουν με χάρη και στυλ. Οι αφηγητές, που δεν είναι ακριβώς ιδιοκτήτες, επισημαίνουν τη γήινη και την πνευματική έκφραση της ψυχосύνθεσής τους και το πορτρέτο ολοκληρώνεται με τρομερές λήψεις (ειδικές μικροκάμερες κάλυψαν τις βόλτες τους σε λημέρια δύσκολα, πολλές φορές), αν και με κάποιους πλατεϊσμούς στη σύντομη ανάπτυξή του.

ΘΟΔΩΡΗΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

CEYDA TORUN-ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ:

2016 Kedi (Documentary), 2008 Consuming Love (Short).